

Sygn. akt I C 475/21 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Brodnicy- I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Dawid Sztuwe
-----------------	---------------------

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2022 r. w Brodnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **W. D.**

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej**
z siedzibą w W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 6.281,99 zł (sześć tysięcy dwieście osiemdziesiąt jeden złotych 99/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 30 września 2021 r. do dnia zapłaty,
- oddala powództwo w pozostałym zakresie,
- zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.188,70 zł (trzy tysiące sto osiemdziesiąt osiem złotych 70/100) tytułem zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty.

/Sędzia/

D. S.

Sygn. akt. I C 475/21

UZASADNIENIE

W. D. (zwana dalej „powodem”) wystąpił przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. (zwanego dalej „pozwaną”, „ubezpieczycielem”) o zapłatę 6.188 z odsetkami zł tytułem należnego, częściowego odszkodowania w związku z kolizją drogową, której sprawcą był kierowca objęty ochroną ubezpieczeniową OC u pozwanej. W pozwie opisano przebieg postępowania likwidacyjnego, przedstawiono sposób wyliczenia odszkodowania oraz wskazano okoliczność cesji wierzytelności przysługującej poszkodowanemu. Powód żądał również zwrotu kosztów wykonania prywatnej ekspertyzy celem wykazania rzeczywistej szkody powstałej w pojeździe (**k. 2-4**).

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości podnosząc, że szkoda została już w pełni naprawiona. Strona pozwana nie kwestionowała zasady swojej odpowiedzialności i legitymacji czynnej powoda. Wskazała, że w toku postępowania likwidacyjnego wypłaciła już odszkodowanie, które w jej ocenie w pełni pokrywało uzasadnione koszty naprawy samochodu. Pozwana przyznała także, iż w pojeździe wystąpiła tzw. szkoda całkowita,

a więc naprawa pojazdu była ekonomicznie nieuzasadniona. Ubezpieczyciel zakwestionował również konieczność sporządzania dodatkowej, prywatnej kalkulacji naprawy (**k. 37-41**).

W piśmie procesowym z 17 stycznia 2022 r. pełnomocnik powoda odniósł się do twierdzeń i wniosków przedstawionych w odpowiedzi na pozew wskazując, że cena tzw. pozostałości ustalana w oparciu o oferty z portalu akcyjnego jest niemiarodajna (**k. 70-75**).

Sprawa została rozpoznana na posiedzeniu niejawnym w myśl art. 15zzs² ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. 2021, poz. 180). Stronom zezwolono na przedstawienie ostatecznych stanowisk w sprawie, w tym zobowiązano do ustosunkowania się do opinii biegłego (**k. 95-105**).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 22 maja 2021 r. doszło do zdarzenia drogowego, w następstwie, którego uszkodzeniu uległ pojazd marki A. o nr rej. (...), który stanowił własność G. T.. Sprawcą zdarzenia był kierowca ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u pozwanej.

Okoliczność bezsporna.

Na podstawie decyzji ubezpieczyciela z 17 czerwca 2021 r. wypłacono właścicielowi uszkodzonego pojazdu kwotę 9.812,00 zł tytułem odszkodowania za szkody powstałe w pojeździe. Podstawą wypłaty była kalkulacja naprawy sporządzona przez ubezpieczyciela. Szkada w pojeździe została zakwalifikowana jako tzw. szkoda całkowita.

Okoliczność bezsporna.

Na podstawie umowy cesji z 29 lipca 2021 r. powód nabył wszelkie wierzytelności powstałe lub mogące powstać przeciwko ubezpieczycielowi w związku z kolizją drogową z 22 maja 2021 r.

Okoliczność bezsporna.

W dniu 22 września 2021 r. powód zlecił sporządzenie wyliczenia kosztów naprawy samochodu oraz wartości pojazdu przed i po szkodzie. Zlecenie wykonywała spółka mając siedzibę pod tym samym adresem co powód.

Dowód:

- wyceny z 22.09.2021 r. – k. 8- 22

- wydruk (...) k. 24

Samochód A. A. 2.0 (...) został zarejestrowany pierwszy raz 3 września 2007 r. i w chwili zdarzenia drogowego miał przebieg 228998 km. Wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym w dniu zdarzenia wynosiła 20.700 zł, a w stanie uszkodzonym 3.700 zł, która to wartość ustalono w oparciu o system (...).

Dowód:

- opinia biegłego- k. 75-89

Sąd zważył, co następuje:

Okoliczności dotyczące zdarzenia wywołującego szkodę, przebiegu postępowania likwidacyjnego oraz cesji wierzytelności przysługujących właścicielowi uszkodzonego pojazdu nie były sporne między stronami. Potwierdzały je również dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak

i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych nie budziła wątpliwości Sądu. Nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron. Pozwany ubezpieczyciel nie kwestionował również zasady swojej odpowiedzialności. Podnosił natomiast, że w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił odszkodowanie w wysokości odpowiadającej wysokości szkody doznanej przez powodów.

Kwestią sporną pozostawał sposób ustalenia wartości pojazdu przed i po szkodzie. W tej materii Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego w zakresie techniki i mechaniki motoryzacyjnej oraz ruchu drogowego. W ocenie Sądu opinia biegłego została sporządzona w sposób fachowy, z uwzględnieniem materiału dowodowego zebranego w sprawie. Nie budził również wątpliwości poziom wiedzy biegłego, który jest biegłym wpisanym na listę biegłych Sądu Okręgowego w Toruniu.

Zasady i źródło odpowiedzialności pozwanego z tytułu przedmiotowej szkody nie budziły wątpliwości. Kwestia ta pozostawała także poza sporem między stronami. Z art. 822 § 1 kc wynika, że zakład ubezpieczeń jest zobowiązany do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. W przypadku zderzenia się mechanicznych środków komunikacji osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych, czyli na zasadzie winy (art. 435 kc w zw. z art. 415).

Odpowiedzialność odszkodowawczą z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych regulują przepisy ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (zwana dalej również „ustawą”). Zgodnie z art. 34 ust. 1 i 36 ust. 1 ustawy z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są zobowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest m. in. zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Szkoda całkowita powstaje wówczas, gdy pojazd uległ zniszczeniu w takim stopniu, że nie nadaje się do naprawy albo, gdy koszty naprawy przekroczyłyby wartość pojazdu w dniu likwidacji szkody. W sytuacji, gdy zaistniały przesłanki do orzeczenia w pojeździe szkody całkowitej wówczas odszkodowanie wypłacane w ramach ubezpieczenia ustalone jest metodą dyferencyjną. Metoda ta polega na ustaleniu wysokości odszkodowania poprzez pomniejszenie wartości pojazdu w stanie przed uszkodzeniem - o wartość pozostałości (wrak pojazdu). W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że gdyby koszt naprawy samochodu był znacznie wyższy od wartości samochodu przed uszkodzeniem, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do kwoty odpowiadającej różnicy wartości samochodu sprzed i po wypadku. Takie ustalenie wysokości szkody i sposobu jej naprawienia nie pozostaje w sprzeczności z zasadami określonymi w art. 361 § 2 i art. 363 § 1, ani w art. 822 k.c. (wyrok SN z dnia 20 lutego 2002 r. V CKN 903/00).

Strona pozwana nie kwestionowała opinii biegłego w zakresie wyliczenia wartości wraku w oparciu o system ekspercki. Kwestia ta nie była również przedmiotem zarzutów strony powodowej.

W ocenie Sądu wyliczenie wartości wraku w oparciu o system ekspercki było prawidłowe, albowiem sposób organizacji aukcji i charakter platformy aukcyjnej budził wątpliwości co rzetelności i obiektywności wyceny pojazdu. Trzeba bowiem zauważyć, że aukcje na platformie nie odbywają, wbrew twierdzeniom biegłego, w sposób otwarty i z uwzględnieniem warunków rynkowych (popyt i podaż). Platforma aukcyjna została stworzona przez stronę pozwaną, a dostęp do niej mają tylko określone podmioty (posiadające specjalne kody dostępu). Podmiot składający ofertę nie jest zobligowany do zawarcia umowy sprzedaży mimo „wynegocjowania” ceny, co może być wynikiem przeprowadzenia rzeczywistych oględzin. Wskazywane w aukcji wartości wraku niekoniecznie odzwierciedlają rzeczywistą wartość rynkową, albowiem oferentowi może zależeć na zakupie pojazdu celem przeprowadzenia naprawy i dalszej odsprzedaży. Jest w stanie ponieść początkowy, większy koszt zakupu wraku, ale kosztem wydatków na naprawę pojazdu. Oczywistym jest, że rynek sprzedaży samochodów używanych czy uszkodzonych nie może

się ograniczać tylko do jednej platformy. Nadto trudno założyć, że jedna oferta odzwierciedla wartości rynkowej pojazdu. Sąd w tym zakresie podzielił zatem w całości stanowisko strony powodowej (**k. 95-105**) bez potrzeby ponownego, szczegółowego przytaczania jej twierdzeń. Ustalenie wartości winno być nastąpić na podstawie wyliczeń przeprowadzanych za pomocą programu eksperckiego.

Podsumowując, Sąd uznał, na podstawie opinii biegłego, że wartość pojazdu w stanie uszkodzonym wynosiła 3.700 zł. Przy ustaleniu, iż wartość samochodu przed szkodą opiewała na kwotę 20.700 zł, wysokość należnego odszkodowania wynosiła 17.000 zł. Pozwana wypłaciła dotychczas 9.812 zł, a więc powództwo podlegało uwzględnieniu co do kwoty (...) z (art. 321 § 1 kpc) z skapitalizowanymi odsetkami (93,99 zł).

Poszkodowanemu oraz cesjonariuszowi roszczeń odszkodowawczych z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej zwrot kosztów tzw. prywatnej opinii (ekspertyzy) rzeczoznawcy, jeżeli jej sporządzenie było niezbędne do efektywnego dochodzenia odszkodowania. Ten warunek „niezbędności” podlega indywidualnej ocenie, gdzie kluczowe okazują się okoliczności podmiotu zlecającego wykonanie ekspertyzy oraz moment (czas) jej zlecenia (Zob. uchwała Sąd Najwyższego 7 sędziów z 2 września 2019 r. w sprawie III CZP 99/18, Lex nr 2714676).

Sąd oddalił roszczenie powódki domagającej się zwrotu kosztów zlecenia wykonania prywatnej ekspertyzy (kosztorysu naprawy). Zlecenie zostało wykonane w dniu 22 września 2021 r., tj. po dacie nabycia wiarygodności przez powódkę. Należało zatem wziąć pod uwagę to, że powód jest podmiotem gospodarczym zajmującym się w sposób profesjonalny dochodzeniem należności z tytułu odszkodowań od ubezpieczycieli, wobec czego należało przyjąć, że posiadała fachową wiedzę, aby zweryfikować poprawność przedstawionej przez ubezpieczyciela kalkulacji i wyliczonego odszkodowania. Wynikało to również z (...) powódki. Zresztą takiej wstępnej kalkulacji wysokości wiarygodności przysługującej poszkodowanemu powódka musiała dokonać, aby móc skalkulować cenę zakupu, oszacować wartość przedmiotu cesji. Koszt sporządzenia prywatnej opinii w sprawie nie był zatem niezbędny, celowy, konieczny, racjonalny i ekonomicznie uzasadniony w dochodzeniu odszkodowania. Rozstrzygające w sprawie były ustalenia biegłego, który to dowód przeprowadzono na żądanie powoda. Niemniej powód nie wykazał, że ten koszt rzeczywiście poniósł, brak było dowodu zapłaty. Nie można także było pominąć faktu, że ekspertyzę wykonywał podmiot mający siedzibę pod tym samym adresem co powód. Niezbędność wykonania ekspertyzy była zatem pozorowana.

O odsetkach orzeczono na podstawie o art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy, który stanowi, że zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Wypłacone odszkodowanie było zaniżone, stąd powód mógł się domagać odsetek od dnia wniesienia pozwu.

Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania, co miało miejsce w niniejszej sprawie.

W związku z powyższym i w oparciu o §2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądzono od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3188,70 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, albowiem powód wygrał proces.

Na koszty procesu po stronie powodowej składały się następujące kwoty:

- 400,00 zł (opłata od pozwu)
- 1800,00 zł (wynagrodzenie pełnomocnika)
- 17,00 zł (opłata skarbową od pełnomocnictwa)

- 971,70 zł (wykorzystana zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego).

Na koszty procesu po stronie pozwanej składały się następujące kwoty:

- 1800,00zł (wynagrodzenie pełnomocnika)

- 17,00 zł (opłata skarbową od pełnomocnictwa)

/Sędzia/

D. S.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w rep. C,

2. **zakreślić sprawę w rep. C,**

3. odpis wyroku doręczyć (doręczenie przez PI):

- pełnomocnikowi powoda,

- pełnomocnikowi pozwanego,

4. akta z wpływem wniosku o uzasadnienie lub za 14 dni.

B., 15 grudnia 2022 r.

Sędzia

Sądu Rejonowego

D. S.